

hvori det blev forelagt for det høje Folketing i forrige Rigsdagssamling, Udtryk for, hvad man i en Kommission, som havde haft dette Spørgsmaal til Behandling og havde afgivet Betænkning i Begyndelsen af 1922, var naaet til. Lovforslaget undergik visse, ikke synderlig betydningsfulde Ændringer i dette høje Ting, men stødte derefter paa Vanskeligheder ved Behandlingen i det høje Landsting, og i forrige Rigsdagssamling sluttede Udvalget, som var nedsat til Behandling af Sagen, sit Arbejde med en Beretning, hvori det henstilledes til mig at foranledige, at Kommunalbestyrelserne gennem deres Organisationer fik Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt de maatte fastholde deres tidligere Stilling til dette Spørgsmaal og vedvarende nærede Ønske om at faa en Lovgivning om Folkeregistres Oprettelse gennemført. De Spørgsmaal, som foranlediget herved udsendes til de 4 landsomfattende kommunale Organisationer, blev besvaret derhen, at man fra alle Sider stadig ønskede Folkeregistrenes Gennemførelse. Lovforslaget blev saa i indeværende Samling paa ny fremsat i Landstinget, som nu ved tre Behandlinger paa Grundlag af et mellemliggende Udvalgsarbejde har gennemført det i en fra den Skikkelse, hvori det var fremsat for Landstinget og vedtaget af det høje Folketing, noget afvigende Skikkelse.

I Lovforslagets § 3 er den Frist, indenfor hvilken de Myndigheder, som skal indgive Anmeldelse om Fødsler, Navngivelser og Dødsfald til Registrene, skal foretage Anmeldelsen, forlænget fra 3 til 8 Dage. Jeg anser i og for sig ikke dette for en Forbedring, men mener, at det vil være forsvarligt at gaa til Fastsættelse af en saadan Frist uden derigennem at berøve Lovforslaget dets Betydning med Hensyn til den Sikkerhed for navnlig Spædbørn, som man gennem disse Anmeldelser forventer at faa tilvejebragt.

I § 4 er der tilføjet en Bestemmelse om, at i Kommuner, hvor der findes Kaserne, Højskoler og lignende, er det Lederen af disse, der er pligtig at foretage Til- og Frameldelse til Registrene for de paa saadanne Anstalter boende Personer. I § 7 er der foretaget den Ændring, at Registrene ikke har Krav paa Oplysning om tilbagebetalt eller eftergivet Fattighjælp eller Straf, for hvilken Æresoprejsning ikke er meddelt, og jeg maa anse dette som en Forbedring af Lovforslaget. I § 8, som omhandler Kommunalbestyrelsernes Adgang til at lade Registrene kon-

trolere, er Adgangen til at udsende Kontrolskemaer indskrænket til kun at kunne finde Sted een Gang om Aaret. Der var tidligere Adgang til at foretage en saadan Kontroleren indtil 2 Gange aarlig, nu er det altsaa fastslaaet, at Kontrol kun kan finde Sted een Gang aarlig.

Saa er der for øvrigt paalagt Husejerne forskellige Pligter i saa Henseende, og der er paalagt Kommunalbestyrelserne en Pligt til at lade Registrene kontrolere efter hver almindelig Folketælling. Dette vil jo ganske vist give Besvær for Kommunalbestyrelserne, men vil forhaabentlig ogsaa betyde en øget Sikkerhed for, at Registrene giver et sandt Billede af Befolkningens Tilstand indenfor Kommunen. Jeg har derfor ment at kunne tiltræde denne Bestemmelse.

Endelig er der i § 9 sket visse Ændringer med Hensyn til det Tilsyn med Registrenes forsvarlige Førelse, som ved Indenrigsministerens Foranstaltning kunde etableres. Dette er nu indskrænket til Indførelse af visse Bestemmelser, hvorefter Klager over Registrene for Københavns, Købstædernes, Frederiksbergs, Gentoftes, Marstals og de sønderjydske Flækkers Vedkommende rettes til Indenrigsministeren og for Landkommunernes Vedkommende til Amsraadet, og Kommunalbestyrelsen har derefter Pligt til at rette sig efter de Paalæg og Kontrolbestemmelser, som de vedkommende overordnede Myndigheder skønner det fornødent at fastsætte for at sikre sig Registrenes fremtidige forsvarlige Førelse.

Jeg tror, at selv med disse Ændringer vil denne Lov for Kommunerne ud over Landet betyde en stor Fordel baade i Henseende til Administrationens Omfang og i Henseende til Indgaaen i Kommunekassen af saadanne Beløb, som Kommunen har Krav paa, og jeg tror ingenlunde, at de har Ret, der anlægger den Betragtning, at denne Lovgivning betyder øget Besvær og Bekostning. Jeg skal derfor tillade mig paa det bedste at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til Vedtagelse.

Elgaard: Den 19. December 1922 fremsattes i dette høje Ting Forslag til Lov om Indførelse af Folkeregistre. Lovforslaget var udarbejdet af en Kommission, som blev nedsat den 29. Oktober 1920. Anledningen var gentagne Henvendelser til Indenrigsministeriet fra de store kommunale Organisationer, de samvirkende Sogneraadforeninger, Købstadforeningen, Foreningen af Landkommuner